

Resolució 1266/2025, de 4 de setembre

Número d'expedient de la Reclamació: 271/2025

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia i Qualitat Democràtica

Informació reclamada: Diversa sobre presos nacionalitzats.

Sentit de la resolució: Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: Els antecedents, concretament, l'antecedent de fet 7 i el 8, posen de manifest que l'Administració reclamada ha expressat clarament a la persona reclamant que no disposa de la informació reclamada, per dues vegades, i que la informació reclamada no és objecte de tractament en el desenvolupament de les funcions de l'òrgan reclamat. Amb tot, com ja ha reiterat aquesta Comissió abastament, el més ajustat al nostre ordenament jurídic hagués estat estimar la sol·licitud d'accés a la informació pública i, posteriorment, declarar que la informació demanada és inexistent. Aquesta resposta –no disposar de la informació reclamada– satisfà millor a parer de la GAIP el dret de les persones sol·licitants que no pas una inadmissió de pla de la sol·licitud.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Justícia. Presos. Nacionalitzacions. Persona física. Reclamació contra inadmissió. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació. Sense límits.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 10 de febrer entra a la GAIP la Reclamació 271/2025 presentada per una persona física contra el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. En data 16/01/2025, la persona reclamant va presentar una SAIP davant del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica. La informació que es va sol·licitar és la següent: "Població penitenciària estrangera nacionalitzada. Actualment a les presons catalanes, segons la darrera actualització del Power BI que pengeu des del departament, s'extreu que el 51,83% dels presos en presons catalanes són estrangers (no nacionalitat espanyola). No obstant, com esmenten privadament funcionaris de presons, Mossos d'Esquadra, educadors socials, etcètera, hi ha una gran quantitat del 48% restant (els suposadament nacionals) que són estrangers nacionalitzats. És per això que, en virtut de la Llei 19/2013 i la Llei 19/2014, vull saber quants d'aquest 48% de presoners amb nacionalitat espanyola han estat nacionalitzats al llarg de la seva vida, és a dir, en quina data van rebre la nacionalitat (posterior al naixement) i quin era el seu origen. A més, voldria saber també, si el pres és espanyol i té nacionalitat espanyola des del naixement, quin origen tenen (o tenien) els seus progenitors. Vull aquestes

dades per als presos majors d'edat i també per a la justícia juvenil. No demano informació personal de cap pres, ho remarco per evitar cap esment sobre la limitació d'accés ni tampoc les advertències que sovint es fan sobre advertències d'ús, ja que no hi haurà cap dada especialment protegida ni apliquen cap dels límits previstos a l'article 7 de la Llei 19/2014. A continuació us informo de les dades que vull i els camps que sol·licito: Voldria les dades dels presos adults en full de càlcul, amb les columnes: NÚM PRES (1,...,N); EDAT PRES, ANY NACIONALITZACIO (en cas de ser nacional des del naixement posar una creu), DELICTE COMÈS, ORIGEN (Estranger especificant país, Catalunya, una altra CCAA espanyola), ORIGEN PARES (Estrangers especificant país, Catalunya, una altra CCAA espanyola). Voldria les dades dels presos en justícia juvenil en full de càlcul, amb les columnes: NUM PRES (1,...,N); EDAT PRES, ANY NACIONALITZACIO (si escau), DELICTE COMÈS, NACIONALITAT D'ORIGEN (Estranger especificant país, Catalunya, una altra CCAA espanyola), ORIGEN PARES (Estrangers especificant país, Catalunya, una altra CCAA espanyola). Finalment, m'agradaria que em facilitessin el cost per pres que actualment computen vostès en les vostres estimacions, tan pels presos adults com per a la justícia juvenil. Disculpeu per la feina que us generaré, però estic convençut que qui llegeixi això coincidirà amb mi de la importància d'aquesta matèria en la societat actual, i que és quelcom que la ciutadania hauria de poder saber d'una manera molt més accessible.(...)”.

3. La Reclamació presentada el 10 de febrer de 2025 indica que el Departament ha resolt la SAIP, i l'ha inadmes.
4. El 20 de febrer de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 20 de febrer de 2025 la GAIP comunica la Reclamació al Departament reclamant i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Vençut el termini indicat, la GAIP reitera la petició d'informe en data 25 de març de 2025.
6. En data 15 d'abril la GAIP rep el següent informe de l'òrgan reclamat, que de forma extractada conclou el següent: “ 1. L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, llei aplicable a l'Administració de la Generalitat de

Catalunya, estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública.

2. En aquest sentit, l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, regula que les reclamacions a què fa referència l'article 39.1 s'han d'interposar en el termini d'un mes a comptar de la notificació de la resolució del moment en què ha finit el termini per a resoldre en el supòsit de l'article 35.2 o, si escau, de la desestimació del recurs de reposició.

3. Els apartats 1 i 2 de l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, determinen els supòsits pels quals les sol·licituds d'accés a la informació pública poden ser inadmeses. Així mateix, l'apartat 3 del mateix article 29 estableix que la inadmissió de sol·licituds ha d'ésser motivada i comunicada al sol·licitant.

4. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

5. Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda".

6. Els antecedents posen de manifest que el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica no disposa de la informació, raó per la qual va inadmetre la sol·licitud en tractar-se d'un supòsit recollit com a causa d'inadmissió per l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, amb remissió a l'article 53, en tant que la informació demanada no té la consideració d'informació pública als efectes de l'article 2.b de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. El Departament no té la informació sol·licitada i tampoc no necessita disposar-ne ja que per a l'exercici de les funcions de la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima que una persona privada de llibertat de nacionalitat espanyola hagi obtingut la nacionalitat per naixement o l'hagi adquirit posteriorment és irrellevant, la qual cosa comporta que tampoc escaigui impulsar una interoperativitat per conèixer aquesta informació.

Conclusions

El Departament no pot lliurar cap informació al sol·licitant ja que no disposa de les dades sol·licitades. “

7. La GAIP notifica l'informe del Departament de Justícia i Qualitat Democràtiques a la persona reclamant en data 23 d'abril de 2025 amb l'avertiment següent: En relació amb la reclamació presentada davant aquesta Comissió assenyalada amb el número 0271/2025, us traslladem la informació que ens ha fet arribar el Departament de Justícia. Secretaria de Mesures Penals, Rehabilitació i Atenció a la Víctima. Si en un termini de 3 dies hàbils no ens comuniqueu el contrari, entendrem que dona resposta a la vostra sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació.”
8. En data 5 de maig de 2025 la persona reclamant fa arribar les següents al·legacions a la GAIP: “Resposta al trasllat de l'informe fet pel Departament de Justícia en relació a la Reclamació 271/2025 de la GAIP. L'informe elaborat, per dir alguna cosa, pel Departament de Justícia al·legant que no tenen les dades no només no respon a la meua sol·licitud si no que el trobo al límit de la falta de respecte tant cap a mi, en tant que persona interessada, com per a vostès, en tant que vetlladors de l'accés a la informació pública de la Generalitat de Catalunya. És evident que no disposen de les dades si no les han cercades, la seva justificació final ratlla l'absurd. Com es diu en el cos de la Reclamació 271/2025 feta en data 26 de febrer de 2025, les dades identificatives dels presos s'han de cercar i consultar a les plataformes d'interoperabilitat amb les altres administracions (com la PIE) i, a més, si se'ls genera una mínima complexitat es pot demanar ajuda al Ministeri de l'Interior perquè mitjançant un conveni faciliti aquesta informació; el Departament de Justícia posteriorment només hauria d'anonimitzar les dades. No em vull estendre més perquè vostès ja saben el meu posicionament al respecte, esmentat a la pròpia reclamació. Una reclamació on, a més, vaig fer l'esforç de proposar una manera que el Departament de Justícia pogués complir amb la Llei 19/2014 i proporcionar la informació amb la diligència deguda. Ho vaig fer després d'haver rebut assessorament per experts en la matèria, que malauradament ja em van advertir de com de carregós seria aquest procediment. No cal dir que em sap greu també per vostès que hagin hagut de rebre un informe tan poc elaborat i resultat en una sola frase sense cap mena de justificació raonada. Si de veritat creiem en la transparència crec que no hem de permetre aquesta manera de treballar de l'administració.”
9. En data 8 de maig la GAIP trasllada les al·legacions de la persona reclamant al Departament reclamant.
10. En data 21 de maig de 2025 la GAIP rep el posicionament del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica en els termes conclusius següents: “El Departament no pot lliurar la informació sol·licitada sobre les dades dels interns estrangers de centres penitenciaris i de

justícia juvenil nacionalitzats espanyols per dos motius: 1. Perquè no disposa de les dades sol·licitades, ja que la informació pública, tal com disposa l'article 2.c Llei 19/2014, del 29 de desembre de transparència, és aquella elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats, i l'Administració no està obligada a facilitar dades que no té ni a crear-ne de noves per donar resposta a una sol·licitud d'accés a la informació pública. 2. Perquè no escau la possibilitat d'establir una interoperabilitat entre administracions, ja que les dades sobre el canvi de nacionalitat no formen part de la finalitat del tractament registrat en l'activitat penitenciària i no es pot compartir ni reutilitzar dades de manera interoperable entre administracions si no s'ajusta a la finalitat del tractament de l'Administració receptora. Qualsevol cessió de dades sense aquesta justificació vulneraria el principi de licitud (article 5.1.a RGPD), el principi de minimització (art. 5.1.c RGPD), i el principi de limitació de la finalitat (art. 6 del RGPD).”

11. En data 27 de maig de 2025 la GAIP demana un informe a l'APDCAT conforme la normativa aplicable.
12. En data 25 de juliol de 2025 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT que conclou el següent:
“Tenint en compte els termes de la present reclamació, des de la vessant de la protecció de dades podria no resultar adequat facilitar la informació sobre la població penitenciària amb nacionalitat espanyola sol·licitada, atès que la combinació de les variables demanades podria comportar un risc de reidentificació indirecta de les persones afectades. La finalitat d'interès públic perseguida es podria satisfer mitjançant el lliurament d'informació amb un major nivell d'agregació en els termes apuntats en aquest informe. En tot cas, s'hauria de limitar l'accés a aquesta informació si la variable número de pres es referís a algun tipus d'identificador directe o indirecte de les persones afectades.”

Aquest informe és remès a les parts d'aquesta Reclamació en data 28 de juliol de 2025.

13. En data 5 d'agost de 2025 la GAIP rep el posicionament del Departament reclamat: “En relació a l'informe emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública sobre la reclamació 271/2025, us informem que en aquest informe es conclou que des del vessant de la protecció de dades es podria satisfer l'interès públic perseguida mitjançant el lliurament d'informació amb un major nivell d'agregació, però tal com ja es va informar al sol·licitant i després a la GAIP, el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica no disposa de les dades sol·licitades, ja que la informació pública, tal com disposa l'article 2.c Llei 19/2014, del 29 de desembre de transparència, és aquella elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats, i l'Administració no

esta obligada a facilitar dades que no té ni a crear-ne de noves per donar resposta a una sol·licitud d'accés a la informació pública.”

D'altra banda, l'informe no entra a valorar la possibilitat d'establir una interoperabilitat entre administracions tal com demana el sol·licitant, que no seria possible, perquè tal com ja es va informar, les dades sobre el canvi de nacionalitat no formen part de la finalitat del tractament registrat en l'activitat penitenciària i no es pot compartir ni reutilitzar dades de manera interoperable entre administracions, si no s'ajusta a la finalitat del tractament de l'administració receptora”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació per inexistència de la informació i improcedència de l'explotació de bases de dades interoperables

Els antecedents, concretament, l'antecedent de fet 7 i el 8, i també el 15 posen de manifest que l'Administració reclamada ha expressat clarament que no disposa de la informació reclamada. Ho ha fet per tres vegades. I no disposa d'aquesta informació car la informació reclamada no és objecte de tractament en el desenvolupament de les funcions de l'òrgan reclamat.

D'altra banda, cal tenir en compte que, malgrat que l'APDCAT apunta a la possibilitat de proveir les dades sol·licitades de tal forma que el seu lliurament pugui, eventualment, ser compatible amb la preservació deguda al dret fonamental a la protecció de dades personals, el cert és que el

Departament argumenta -correctament, a parer d'aquesta Comissió- que el tractament de les dades demanades no seria lícit conforme al RGDP, perquè no s'adequa a les finalitats pròpies de les seves funcions i, per tant, no pot obtenir aquestes dades i lliurar-les a través de l'explotació de bases de dades interoperables. Aquesta és una resposta que s'ajusta a allò disposat a la LTAIPBG i és idònia per a resoldre la sol·licitud expressada per la persona reclamant.

Amb tot, com ja ha reiterat aquesta Comissió abastament, el més ajustat al nostre ordenament jurídic hagués estat estimar inicialment la sol·licitud d'accés a la informació pública i, posteriorment, declarar que la informació demanada és inexistent, d'acord amb l'argumentació que s'ha proveït en seu de Reclamació. Aquesta resposta –no disposar o no poder disposar de la informació de forma lícita conforme al RGDP- satisfà millor, a parer de la GAIP, el dret de les persones sol·licitants, que no pas una inadmissió de pla.

Essent aquestes les circumstàncies del cas concret, la Comissió només pot declarar la pèrdua objectiva sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap més declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de setembre de 2025, resol per unanimitat declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 271/2025, per pèrdua sobrevinguda del seu objecte, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta